

Bestyrelsens beretning for perioden okt. 2008 - jan. 2010

Et begivenhedsrigt år er omme for foreningen. Et år der frem mod Klimatopmødet i december helt og aldeles blev domineret af Klodemosaikken, med dens budskab om ”Globale aftaler eller flere kloder!”. Det holdt hårdt, men det lykkedes at få den op! Imidlertid betød det også, at bestyrelsen så sig nødsaget til at udsætte Årsmødet til januar, selvom det i flg. vedtægterne skulle have været afholdt i oktober. Det var nødvendigt, for fuldt ud at kunne koncentrere sig om mosaikken.

Men også andet fik vi lavet i årets løb. Bl.a. en mosaik mere til Klimaudfordrerne, vi besluttede at yde mikrolån til afrikanske kvinder i stedet for at støtte et konkret projekt, og så var det også i 2009, at Folketinget til vores store fortrydelse vedtog Frederikssundsmotorvejen helt til Frederikssund.

Klodemosaikken - Globale aftaler eller flere kloder!

Vi ville gerne bidrage med noget spektakulært til Klimatopmødet. Det skulle være synligt og med et klart budskab. Og vi landede på en 25 meter lang og 6 meter høj mosaik med 4 jordkloder. Den skulle op på støjturen ved jernbanen, så alle der kom forbi, både i forbindelse med Topmødet, og i tiden derefter, kunne få en påmindelse med på vejen om, at det er alvor! Vi skal passe på den jord, vi har! Vi har ikke noget alternativ! Derfor skal der indgås nogle ambitiøse internationale aftaler! Vi fandt, at lige netop det kunne være et passende og flot signal at sende fra Albertslund, der både har ambitiøse energispareplaner, klimaplaner og er udnævnt til Klimaby.

Så vi lagde følere ud i både det politiske og administrative system i kommunen, og fik vældig positive tilbagemeldinger – også om økonomisk støtte. Det tegnede derfor rigtig godt. Men så let skulle det ikke blive. Til vores store forundring trak kulturudvalget den 23. september pludselig, helt uden varsel og uden dialog overhovedet al kommunal støtte til projektet tilbage og oven i, forbød de os ligefrem at sætte mosaikken op. Det var nærmest surrealistisk. Her kom nogen af byens græsrodder og tilbød at opsætte en mosaik helt i byens ånd forud for den verdensbegivenhed, som Klimatopmødet var, og så sagde udvalget bare NEJ. Det var helt uforståeligt. Havde de så bare sagt ”lad os snakke om det. Måske skulle vi finde en anden plads. Måske er den for stor eller lille. Måske bør kunstkonsulenten ind over, for at sikre de rigtige proportioner og farver”, men nej ingen dialog! Kun: NEJ!

Den tyggede vi så på i ganske få minutter og blev enige om, at det ville vi ikke finde os i. Sådan skal tingene ikke fungere i Albertslund! Den mosaik skal op – kulturudvalg eller ej! I Albertslund skal det kommunale system og græsrodderne være i dialog; vi skal finde løsninger sammen. Systemet skal ikke bare diktere græsrodderne. Det er ualbertslundsk. Sådan en by vil ikke have. Så vi tog handsken op og gik i gang. Men tiden var knap, og meget skulle falde på plads. Der var kun to en halv måned til Topmødet, og vintervejret nærmede sig med frost, der ville være fatal for at få stenene til at sidde fast, og vi skulle have en kommunal godkendelse, selv om et enigt kulturudvalg havde sagt lodret nej. Det syntes ikke at være den letteste opgave i verden. Men det skulle prøves. Samtidig skulle vi så også lige skaffe kr. 50.000, nu kulturudvalget havde trukket al kommunal støtte bort, vi skulle skaffe stillads og ikke mindst

skulle vi skaffe tilladelser fra Banedanmark og ejeren af muren - som heldigvis viste sig at være Rådhusdammen. Og netop den detalje skulle senere gå hen og vise sig ganske afgørende!

Men vi gik til Rådhusdammen, der straks var med på ideen, og vi gik til Banedanmark. Her var det lidt mere omstændelig. Men vi fik overvundet en gammel DSB deklARATION fra 1972 på muren, vi fik godkendt mosaikken på visse vilkår i deres personale organisation, på andre vilkår i deres ejendomsadministration, og endvidere i deres kommunikationsafdeling. Vi skulle igennem deres sikkerhedsafdeling og vi skulle have udarbejdet en ”Jernbanesikkerhedsinstruks” og lavet aftale om, hvornår de skulle have sikkerhedsfolk til stede ved muren. Endelig skulle vi i gennem deres forstafdeling, fordi beplantningen foran muren skulle fældes. Men de var meget hjælpsomme og det lykkedes alt sammen på rekordtid.

Opbakningen til mosaikken var også stor og effektiv fra byens boligorganisationer og –afdelinger. Med deres hjælp fik vi hurtigt økonomien på plads, og kunne begynde at tænke i alle de mange fliser, redskaber, klæber og materialer i øvrigt vi skulle bruge. Sideløbende fik vi planlagt og organiseret, vi fik færdiggjort skabeloner til kloderne, lavet optegninger og udviklet prototyper til stjernerne, vi fik skaffet aktivister og vendt hver en detalje. Det var alt sammen nødvendigt, for når fliserne først var klistret op, så kunne vi jo ikke lave det om. Mosaikken skulle være der i første hug!

Der blev skrevet mange mails i de dage ☺!, men så var alt efterhånden også ved at være klappet og klart. Nu manglede vi kun kommunalbestyrelsens godkendelse. Og den skulle have møde tirsdag den 10. november. Selvom vi undervejs i forløbet havde holdt kulturudvalget orienteret om sagens udvikling, og hvad vi agtede at gøre, så var de ikke blødt op, og kunne stadig ikke forlige sig med mosaikken. De svar vi fik tilbage fra de to kulturudvalgsmedlemmer, der dog trods alt gjorde sig den umage at svare os, indeholdt opfordringer til at stoppe ”de latterlige mails til os i kulturudvalget”. Der blev brugt ord som ”argumentresistent”, i besiddelse af ”et formidabelt storhedsvanvid” og ”nepotisme af den værste og mest kvalme art” - for nu bare at nævne de mere moderate vendinger. Det var tydeligt, at mosaikken havde sat sindene i kog. Men det var lige så beskæmmende, at albertslundske politikere kan få sig selv til at skrive den slags til deres borgere. Vi valgte dog at se bort fra udtalelserne. Det var ikke det niveau, vi ville i dialog på. Men det bekræftede os i, at kampen om mosaikken var nødvendig at tage, og det var ikke helt uden spænding vi så frem til kommunalbestyrelsesmødet den 10. november.

På mødet fortsatte nogen af kulturudvalgsmedlemmerne i den rille, de var startet. De mente ikke at Klodemosaikken burde laves, vores andre mosaikker mindede om noget man ser lavet i skolegårde, og vi var lige så fanatiske i fht. klimaet, som man ellers kun ser det i ekstremistiske kredse i fht. religionen. Det var lidt svært, at skulle sidde og høre på de uhørligheder, uden nogen som helst mulighed for at svare. Men heldigvis var stemningen i den øvrige kommunalbestyrelse os venligere stemt. Og det hele endte jo som bekendt også ganske fornuftigt. Ikke mindst med lidt hjælp fra Planloven. For den foreskriver, at når det ikke er en kommunal mur, så kan kommunen ikke forbyde os at lave mosaikken, med mindre de laver en lokalplan for muren, og det kunne selv kulturudvalget godt se – selvom det ærgrede dem - var at skyde gråspurve med kanoner. Derfor endte det hele med, at en enig (!) kommunalbestyrelse besluttede, at ”sagen giver ikke kommunalbestyrelsen anledning til lokalplanmæssige indvendinger”. Dermed fik vi ikke en direkte opbakning til mosaikken af kommunalbestyrelsens, men heller ikke et forbud. Vi fik deres accept, og det var lige nok til os. Det var det minimum vi skulle bruge for at

Banedanmarks forhåndsgodkendelse kunne effektueres.

Og så var det ellers bare at komme i gang. Straks om formiddagen onsdag den 12. november, dagen efter KB-mødet, gik Banedanmarks folk i gang med at fælde beplantningen foran muren. Torsdag den 13. kom Rodahl Stilladser A/S med stilladset, og kranfirmaet Henning Pedersen ApS kom med deres store kran og fik det hejst over. Begge virksomheder var så venlig og arbejde gratis i den gode sags tjeneste. Fredag kom Rodahl igen og stillede stilladset op, og lørdag kunne vi så gå i gang med at fjerne espalier og gøre muren klar, samtidig med at vi fik leveret de fleste af de 700 kilo fliser og næsten 300 kilo klæber, som vi skulle bruge. Derefter gik det slag i slag i de efterfølgende uger i stort set alle døgnenes lyse timer, med at tegne op, blande klæber, slå fliser i stykker, sætte op og pudse, pudse, pudse samt male det sorte himmelrum. Heldigvis var vejret med os. Selvom vi havde en dag med problemer med blæsten, så klarede vi regnen med presenninger og vigtigst, vi slap for frost, som ville have givet problemer med klæberen.

En kerne på 4-5 medlemmer var gennemgående i hele projektet. Men undervejs kom en del medlemmer og bidrog med det, de havde mulighed for i løbet af de 2-3 uger arbejdet stod på – og tak for det!

Oprindelig havde vi snakket om at kalde mosaikken for ”Klimamosaikken”, men undervejs blev vi enige om, at det var bedre at kalde den for ”Klodemosaikken”. Klimaet er en ekstrem vigtig problemstilling, som absolut skal løses hurtigst mulig, men vi skal ikke glemme, at det ikke er den eneste. Der er også en lang række andre problemstillinger, der skal tages hånd om internationalt - vand, kemikalier, fødevarerproduktion, havmiljø og forurening f.eks. Hvis vi ikke får styr på dem, så får vi også brug for flere kloder. Derfor mente vi, at ”Klodemosaikken” passede bedre. Det rummer mere end klimaet - selvom mosaikken i den givne situation, selvfølgelig var et klart budskab til Klimatopmødet. Men der kommer også en dag efter Klimatopmødet. Og her vil ”Klodemosaikken” favne bredere.

I den store klode, (der gør det ud for at være vores eksisterende), gjorde vi Danmark rød for at markere, at det er her Klimatopmødet holdes, og der er tændt lys i den røde advarselsslampe. Vi vidste godt, at Topmødet ikke ville komme ud med en tilfredsstillende aftale (selv om vi havde håbet på et meget bedre resultat, end det der rent faktisk kom ud af det), derfor kan man ude til venstre på den store klode se et rødt skær i horisonten / atmosfæren. Det er skæret fra den røde advarselsslampe vi har tændt i Mexico City. Det er nemlig her, det næste Klimatopmøde (COP 16) skal holdes i 2010. Der ud over er der ikke indbygget detaljer og finesser, der blot ville kunne forvirre det overordnede budskab, som skal kunne opfattes i et splitsekund fra Hamburgekspressen: ”Globale aftaler eller flere kloder!”. Eller det vil sige, der er faktisk en enkelt lille ting. Nu er mosaikken jo ikke kunst, men trods alt kan man med rette godt kalde det for ”et stort værk”. Og i store værker kunne kunstnerne i gamle dage som bekendt godt finde på at gemme hemmelige budskaber. Det lod vi – i disse Dan Brown mysterium tider - os inspirere af, og indarbejdede derfor et sted i mosaikken et hemmeligt budskab, som vi af gode grunde ikke sådan kan afsløre, da det jo netop er hemmeligt. Men det er der, og vi kan da sige så meget, at hvis man finder budskabet og gætter på, at det er et budskab til kulturudvalget, så er man på rette spor.....

Fredag den 4. december – det var 3 dage før Klimatopmødet startede - holdt vi fernisering med

30-35 deltagere. Byens nye borgmester Steen Christiansen var inviteret med for sammen med Erland, vores formand, at sætte den sidste stjerne op. Det blev symbolet på, at nu er mosaikken færdig, og nu sender foreningen og kommunen i fællesskab budskabet om ”Globale aftaler eller flere kloder!” ud i verden.

Efterfølgende har vi købt 5 ton CO₂ reduktioner, via organisationen Climate Care, for at være sikker på at have kompenseret for den CO₂-udledning etableringen af mosaikken har medført.

Samlet set er det bestyrelsens opfattelse, at vi både kan være tilfredse og stolte over Klodemosaikken. Samtidig har den vist også til overmål været med til at opfylde pinden i sidste års handleplan om, at vi skal være med til at sætte energi og klima på dagsordenen.

Klimaudfordrings mosaik

I langt mindre målestok hjalp vi for andet år i træk de 17 boligområder i Klimaudfordringen med at lave årets vinder mosaik. Denne gang på beboerhuset i Bæk-Fosgården. Det tjente vi kr. 1.000 på til Afrika. Mosaikken var også en klodemosaik, og fungerede således som inspirator til den store på jernbanemuren.

Men nu har vi så også fået styret vores lyst til at lave mosaikker for en stund. Nu skal vi i stedet have lavet folderne om mosaikkerne og opsat folderholdere, så folk kan læse om det, vi gerne vil sige med mosaikkerne.

Frederikssundsmotorvejen

Frederikssundsmotorvejen er et begrædeligt kapitel. Sandhedens time oprandt den 8. december 2008 hvor Regeringen trods mange venlige ord om natur og klima, fremsatte forslag om at fortsætte Frederikssundsmotorvejen ud gennem den fredeligste del af Vestskoven. Noget står over hensynet til mennesker og natur: Biler og motorvej!

Men for at gøre en meget lang historie relativ kort så blev der indgået et meget bredt Trafikinvesterings-forlig (med alle undtagen Enhedslisten), hvori anlæggelsen af Frederikssundsvejens 2. etape fra M4 til M5 / Kildedal indgik. Ikke fordi alle partier ønskede motorvejen, men fordi det var prisen for at komme med i forliget, som Trafikministeren udtrykte det. I samme forlig blev det besluttet, at så snart man har økonomien på plads, så skal resten af strækningen op til Frederikssund også anlægges.

Vi skrev ellers både til Lars Løkke, Helle Thorning, Ole Sohn, Margrethe Vestager, Peter Skaarup og Transportministeren, vi var med til at invitere Anders Fogh på kanotur på Værebros Å, vi fik et Folketingsmedlem til at stille spørgsmål til Transportministeren og vi holdt møder med Magnus Heunicke og Pia Olsen Dyhr, men lige meget hjalp det. Vi var også en del i lokalaviserne, lavede pressemeddelelser, var i Københavns radio, havde en stor artikel i Politiken, samarbejdede og skrev under på fælles henvendelser med vores mange fantastiske og dybt engagerede venner i Frederikssundsfingeren, med hvem vi også udgav en folder om Frederikssundsfingeren som et trafik-demonstratorium, hvor man ikke gøre som man plejer (= motorvej), men hvor nye løsninger udvikles og afprøves. Hjælp gjorde det dog ikke. Vi tabte med et brag!

Så spørgsmålet er nu ikke om motorvejen kommer eller ej, for det gør den desværre - med mindre der da sker noget helt uventet og meget dramatisk. Nej, spørgsmålene er nu af mere

teknisk art. Skal motorvejen gå lidt nordligere eller sydligere, skal kurverne bøjes lidt eller strækkes ud, skal der være en frakørsel mere eller en mindre. Det har alt sammen stor betydning lokalt, men det er ikke noget vi har behov for at blande os i. Vi bakker naturligvis venner op ude i Fingeren, når de har brug for det i fht. deres konkrete forbedringsforslag, men ellers deltager vi mere i de overordnede diskussioner, hvor vi bl.a. også har været til møde med Tænketanken Concito. Overordnet i Frederikssundsfingeren har vi defineret følgende omdrejningspunkter:

- At få ført S-toget videre til Hornsherred hvor til folk så kan køre i bil og derfra tage S-toget til København. Alternativet er en ny bred bilbro.
- Fredningen af Værebros Ådal. Det kan ikke stoppe motorvejen, men den kan gøre motorvejen mindre ødelæggende for naturen.
- Erhvervsudviklingen. Det føg igennem luften med falske udsagn om, hvor vigtig motorvejen vil være for erhvervslivet.
- Trængsel. Motorvejen afvikler ikke kun biltrafik i Fingeren, den fører også flere biler frem til øget trængsel i og omkring København.
- Humor og mobilisering. Det kunne være under overskriften ”Regeringen har en grøn trafikpolitik – nu skal Frederikssundsmotorvejen lægges i den grønne kile”, eller noget i den stil.

Selv om vi tabte i fht. motorvejen, er det værd at huske på, at vi har gjort en forskel. 1. etape måtte politikerne flytte mod nord og punge ud med mere end 100 mio. kr. ekstra for at mindske skaderne i Vestskoven. 2. etape fik vi så højt op på dagsordenen i forhandlingerne om Trafikinvesteringsplanen, at det blev et kardinal punkt for indgåelse af forliget. Så ingen tvivl om at de konkrete løsninger var blevet ringere uden især vennerne i Fingerens indsats, men også vores egen. Vi er sikre på, at vi ved fælles hjælp, har sat spor, som også vil påvirke trafikløsningerne i fremtiden i en mere miljøvenlig retning.

Da beslutningen om motorvejen var truffet, kom det i øvrigt frem, at Vejdirektoratet forventer, at motorvejen vil betyde, at 100.000 færre tager S-toget. Det er da en sød lille historie.....

Udvidelsen af Motorring 4

M4 skal også udvides fra 4 til 6 spor. Heller ikke lige vores kop te. Hvilket vi har meddelt Vejdirektoratet på møder og i høringsforslag i fbm. VVM-redegørelsen. Men hvis nu motorvejen alligevel bliver udvidet, så er vores standpunkt, at den negative påvirkning motorvejen allerede har på byen i dag, skal reduceres markant. Der er kun et skud i bøssen. Bliver forholdene ikke bedre nu, hvor man alligevel skal ind og gøre noget ved vejen, så bliver de det ikke i de næste 25-30 år!

Derfor foreslår vi bl.a., at det skal være et vilkår for udvidelse af M4, at støjbelastningen nedsættes markant – gerne 8-10 dB. Det vil virkelig betyde noget for boligerne i Albertslund Vest. Endvidere foreslår vi, at regnvandet fra motorvejen, i modsætning til i dag, skal behandles så det kommer til at bidrage positivt til vandmiljøet i f.eks. Store Vejle å, ”De våde enge” og Tueholm sø. At transportsektoren selv skal finde kompenserende besparelser for den merudledning af CO₂, den øgede trafik vil medføre. Og at der skal etableres en bred faunabro hen over motorvejen, så Vestskoven kan komme til at hænge bare nogenlunde sammen, og give dyrelivet mulighed for at passere M4, som i dag ligger som en totalbarriere ned gennem skoven.

Bjørneklobekæmpelse

For at sætte en dagsorden om, at der ikke skal bruges gift i Albertslund, besluttede vi for 7 år

siden på frivillig basis at bekæmpe bjørneklo manuelt i Hyldagerparken. Siden er vi blevet engageret til også at fjerne bjørneklo i resten af den albertslundske del af Store Vejleådal, hvor dyr og maskiner ikke kan komme.

I Hyldagerparken har vi ganske godt styr på planterne. Der er stadig mange, fordi det tager mange år inden de sidste frø har spiret, men vi har godt styr på dem, og ved hvor de er, og år for år bliver det lettere og lettere. At kommunen så samtidig har udvidet fårefoldene, har også hjulpet til. Så i 2009 kunne vi for første gang skære de fælles bekæmpelsesdage ned til 2. Fremmødet på dagene ligger mellem 7 – 10.

Ny fårefold er der også kommet hen over Store Vejleå ved golfbanen. Får er nu en gang de bedste til at få bugt med de store bestande af bjørneklo, der tidligere dominerede her. Det betyder, at vi andre kan koncentrere os om de øvrige vanskeligt tilgængelige områder i Ådalen. Alt i alt gør det, at vi sammen med Dyregården og Materialegården ved fælles hjælp får bedre og bedre styr på bekæmpelsen, og på sigt vil have reduceret bestanden af bjørneklo til et overskueligt antal, som ikke kræver det store at holde øje med. Vigtigt har det også været at Høje Taastrup kommune er kommet op på mærkerne, så frøene ikke bare spredes fra den anden side af kommunegrænsen.

Hele Ådalen har vi delt op i 9 mindre områder og uddelegeret til frivillige, der gerne vil ud med spade, le eller stikkejern en gang i mellem, og tjene en skilling til Afrika. Efter nogle indkøringsvanskeligheder fungerede ordning med de 9 områder nu udemærket.

”På tur i Vestskoven”

Vores turguide til Vestskoven fik vi i 2009 endelig skrevet igennem og udgivet med mere tekst, flere billeder og 8 sider større, så den nu er på 32 sider. Trykkeomkostningerne fik vi dækket af Tuborgs Grønne Fond og Agenda Centeret. Dette andet oplag er på 5.000 eksemplarer. Da vi ikke planlægger at husstandsomdele hæftet denne gang (bortset fra nye boligområder som Herstedlund), men at det kan afhentes i Agenda Centeret, biblioteket og Naturcenteret, så må vi gå ud fra, at vi har hæfter nok til nogle år.

Guidede cykelture

4 gange havde vi cyklerne fremme i 2009. Den 27. maj kørte vi ud og så på de nye vindmøller på Avedøre holme, som på det tidspunkt var ved at vokse frem af havbunden, og som i mellemtiden er blevet 155 meter høje og nu producerer el til tusindvis af husstande. Turen var et led i vores opfordring til albertslunderne om at købe vindmølleandele.

Den 23. august var vi så på Jazz-cykeltur til Tranegilde. Den 6. september var der Legeplads-cykeltur, og endelig inviterede vi den 4. oktober i regn og blæst på Vestskov-cykeltur i anledning af udgivelsen af vores turguide til Vestskoven.

Mikrolån til afrikanske kvinder

De penge vi tjener i årets løb – ikke mindst ved at bekæmpe bjørneklo for kommunen – har vi i en række år sendt til et skovforvaltningsprojekt i Kenya, Tanzania og Uganda gennem CARE. Men projektet er nu afsluttet, og vi har derfor besluttet at yde mikrolån til afrikanske kvinder i stedet. På den måde kan vi dels hjælpe konkrete kvinder i gang med at skabe deres forretning og livsgrundlag for familien, og dels får vi pengene tilbage, så vi kan genudlåne dem til andre, der har brug for dem.

Vi har opstillet nogle principper, vi låner ud efter:

- *Vi giver lån til kvinder.* Så vidt vi har forstået, er det kvinderne, der har sværest ved at rejse kapital, de får mest ud af lånene og det er den bedste måde at hjælpe familier.

- *Vi låner ud til landbrugsprojekter, men kan også låne til uddannelse og vedvarende energi.* Typisk har låntagerne brug for en ko ekstra, nogle flere høns, mere foder eller en ”stald”. Ind til videre har vi også lånt til et enkelt skoleprojekt, hvor imod der desværre ikke har været efterspørgsel på lån til Vedvarende Energi.

- *Vi kræver maks. 5 % i rente.* Pga. inflation, gebyrer og risiko betyder det, at vi reelt taber penge på at låne ud. Men det gør ikke noget. Vi skal ikke tjene, vi skal hjælpe.

- *De lån vi bidrager til skal have en maks. rente på 10 %.* Vi yder lånene via www.myc4.com. Og det fungerer sådan, at mange långivere er fælles om at yde et lån. Skal en kvinde f.eks. bruge 1.000 Euro, så er der måske 5 eller 10 långivere, der skillinger sammen til lånet. Alle kan byde ind med et beløb, de vil låne ud (fra 5 Euro og op efter) og hvilken rente, de vil have. Maks. renten man kan forlange, er helt grotesk på 50 pr. år! Men kommer der nogen og tilbyder en lavere rente, så bliver rentegribbene automatisk smidt af lånet. Når lånet så er færdig auktioneret, kender vi den endelige rente, og den skal altså ikke være over 10 %, hvis vi skal lægge penge i det. 10 % er stadig tabsgivende, men igen, vores formål er at hjælpe ikke at udnytte.

Vi opfordrer andre til også at yde billige mikrolån enten selv, eller ved at indbetale et beløb til os. Kun en enkelt har dog benyttet sig af den mulighed og sendt os kr. 150.

Desværre viste det sig hen på efteråret 2009, at en af de meget aktive lokale mikrolån-banker i Afrika, der er den stedlige formidler af lånene, havde uregelmæssigheder i driften. Vi kan ikke helt gennemskue, om det handler om almindelig administrativ slendrian, korruption eller svindel og humbuk, men i hvert fald har det betydet, at hele MyC4's lånemarked stort set er gået i stå, og at der er en del afdrag, vi ikke har modtaget retur.

Måske dør en god ide og mulighed med disse aktuelle problemer, men vi håber da inderligt, at der ”bare” skal betales nogle lærepenge, og at det hele så ender med, at der bliver skabt mere sikkerhed omkring lånene fremover, så pengene kan begynde at rulle igen, til dem der har brug for det, for at sparke deres liv og forretning i gang.

Sagen med banken er pt. på vej i retssystemet. Indtil der er en konstruktiv afklaring på sagen, indbetaler vi ikke flere penge til vores konto i MyC4.

Udover indtægter fra bjørneklobekæmpelse, tjener vi også på de kompostorm, vi producerer på Dyregården og udleverer til kommunens Grønne Dag på Materialegården, ved at have stået for Klimaudfordringens vindermosaik i Bæk-Fosgården og ved salg af pile-fugle-foder-huse og kompostpande og –orm til private.

Lyseslukkerprisen

Da beretningsperioden er forlænget, har vi siden sidste Årsmøde uddelt 2 Lyseslukkerpriser. Selvom titlen nok lyder sådan lidt negativ, så er den det overhovedet ikke. Tværtimod. Den er en tak og hæder til en person, der har ydet en ekstraordinær energibesparelsesindsats.

Årets Lyseslukker 2008 blev Tage Jensen. Begrundelsen var, at Tage ”*har ydet en inspirerende indsats ud over det sædvanlige for at nedbringe familiens el-forbrug i gårds huset i Syd - uden at det er gået ud over familiens livskvalitet!*

Elforbruget er faldet fra 4-5000 kWh om året til 1300-1400 kWh.

Det er opnået ved omlægning af vaner, at slukke for apparater og lys, der ikke bruges, at slukke for standby, udskiftning af apparater, ekstra stikdåser, sparepærer, daglig aflæsning af måler og så er der kommet et solcelleanlæg op på taget”.

I 2009 syntes det logisk at vores borgmester gennem 31 år Finn Aaberg, skulle være årets Lyseslukker, nu han gik af. I begrundelsen skrev vi, at Finn er ” *ansporet af en dybtfølt bekymring for drivhuseffektens negative konsekvenser for mennesker og samfund, har ydet en ekstraordinær og vedholdende indsats gennem flere årtier for at nedsætte byens energiforbrug og fremme omstillingen til bæredygtighed. Det er sket både ved hjælp af ny teknologi, kommunale planer, systematisering af indsatsen, økonomiske incitament, nye samarbejder og nok så væsentlig ved at give græsrodder og borgere den fornødne plads til at kunne deltage, bidrage og finde løsninger ☺!*

Da vi til det sidste hemmeligholder, hvem der er årets prismodtager, er det altid en overrumpet, men også meget glad prismodtager, der helt uforberedt får overrakt et diplom og en kurv med solcellehelikopter, klimabog, spareskinne, LED-pære, julegodter og naturligvis en rigtig (stearin)lyseslukker!

Andre aktiviteter – og det vi kom i tanke om for sent....

- Bestyrelsen har været i gang med at undersøge mulighederne for at lave trøjer med KØF-tryk på. Det kunne f.eks. være med statements som ”Solen er svaret”, ”Tænk 2050”, ”Jeg er vild med Albertslund”, ”Bliv kulturøkolog, det er ikke farligt” og vores hjemmesideadresse. Men endnu er intet afklaret.
- Ved kommunens Grønne dag den 25.april stod vi, ud over kompostorm, med materialer om Mikrolån og køb af vindmølleandele.
- Årets GÅ-1-TON march den 20. september var omdøbt til Topmøde-March. Rekord mange (175) gik med deltagere, og de fik alle udleveret vores Vestskovhæftet. Derudover havde vi en bod med snak og materialer i øvrigt.
- En del medlemmer tog i mod invitationen til at deltage i Agenda Centerets tur den 24. oktober til Samsø, som er 100% Vedvarende Energi ø. En spændende tur, som gerne må sætte sig sine spor i Albertslund.
- KØF var anbefaler af den store folkelige klimademonstration den 12. december i forbindelse med Topmødet. Og den blev en stor oplevelse. Over 100.000 deltog. Mange fra andre lande, og mange med hver deres lille eller store kreative indslag i den store demonstration. Det folkelige klima engagementet lever og har godt!
- Og det, vi så kom for sent i tanke om, var vores eget 15 års jubilæum den 16. marts 2009. Det blev der derfor ikke noget ud af - men så kan vi jo i stedet glæde os des mere til vi bliver 20 ☺

Medlemmer. KØF havde den 31.12.2009 en forening og 65 personer som medlemmer. Det er 2 flere end sidste år. I løbet af året er der udsendt 10 ”Kulturøkologisk-Nyt”.

Bestyrelsen. Bestyrelsen blev valgt på Årsmødet den 9. oktober 2008. Erland Andersen blev valgt som formand. Torben Nielsen som næstformand. Og som bestyrelsesmedlemmer valgtes Tove Jensen, Jørn Solborg og Shiela Hartmann – sidstnævnte er udtrådt i perioden. Som suppleanter valgtes Jørgen Hansen og Helene Eskildsen.

For løbende også at kunne stikke hovederne sammen og få taget aktuelle såvel som strategiske diskussioner, nedsatte bestyrelsen et forretningsudvalg. Udvalget har dog kun holdt to møder, og

det vil næppe overleve, fordi det er dobbeltkonfekt, når der ikke sidder så mange i bestyrelsen.

Agenda Centeret. KØF har 2 pladser i Agenda Centerets bestyrelse. Da der ikke er rift om pladserne blandt medlemmerne og for at få andre impulser ind i Agenda Centers arbejde, valgte Årsmødet to repræsentanter udefra. Dels Søren Birk og dels en medarbejder fra BO-VEST.

Økonomi. Kontingenter er kr. 75,- for en person og kr. 100,- for en husstand. Foreninger betaler kr. 500,-. Ud over kontingenter får KØF kr. 15.000 årligt til sit arbejde af Agenda Centeret. Uforbrugte midler går tilbage til Agenda Centeret. I 2008 var vores udgifter dog kr. 5.425 højere end vores indtægter. Dem bevilligede Agenda Centerets bestyrelse efterfølgende.

Regnskab 2008. I flg. vedtægterne skal sidste års regnskab (2008) godkendes af Bestyrelsen i 1. kvrt. af det efterfølgende år (2009) og efterfølgende forelægges Årsmødet (2009 – som i år er rykket til januar 2010):

	Ind	Ud
Kontingenter	4.275	0
Afrika	21.060	21.060
MotorNej	0	11.093 *
Øvrige projekter og aktiviteter	0	13.607 **
Til skud fra Agenda Centeret	15.000	0
Ekstraordinær tilskud fra Agenda Centeret	5.425	0
Balance	45.760	45.760
	=====	=====

* Luftfoto, postkort, folder mm.

** Folderholdere, bestyrelsen, bjørneklo, Lyseslukkerpris mm.

Bestyrelsen godkendte regnskabet den 31. marts 2008

Forslag til aktiviteter i 2010

- Mosaikkerne: Vedligeholde dem, lave informationsfoldere om dem, opsætte folderholderne og formidling af Klodemosaikken.
- Motorring 4: Følge udviklingen og forholde os til hvad der måtte ske i sagen.
- Bjørneklobekæmpelse: På frivillig basis i Hyldagerparken og i Store Vejleå dalen for Albertslund kommune.
- Guidede cykelture: Arrangere 3-4 ture.
- Trampe sti langs Store Vejleå: Arrangere en vandretur langs Store Vejleå og arbejde for at der kommer en trampesti.
- Indsamling til Afrika: Herunder producere kompostorm til kommunens Grønne Dag.
- Vestskov-hæftet: Sørg for at det altid kan fås i Agenda Centeret, biblioteket og naturcenteret.
- Lyseslukkerprisen 2010: Uddeles af bestyrelsen i december.
- Energi og Klima: Prøve om vi kan være med til at fremme og sætte Vedvarende Energi på dagsordenen.

Bestyrelsen den 12.1.2010